

ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) będzie ujawnione w księgach wieczystych i innych właściwych rejestrach na podstawie zaświadczenia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości.

2. Zaświadczenie powinno zawierać dokładne oznaczenie przedmiotu majątku oraz stwierdzenie, że prawo do niego przeszło na rzecz Skarbu Państwa na zasadzie, wymienionej w ust. 1.

§ 2. Uprawnionym do składania wniosków o ujawnienie w księgach wieczystych i innych właściwych rejestrach przejścia własności nieruchomości i innych praw na rzecz Skarbu Państwa jest Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 2 marca 1951 r.

w sprawie terminów składania egzaminów dyplomowych na oddziałach stomatologicznych akademii medycznych.

Na podstawie art. 16 i 75 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, które na oddziałach (wydziałach, studiach) stomatologicznych szkół akademickich bądź w Akademii Stomatologicznej w Warszawie uzyskały przed dniem 1 stycznia 1951 r. zaliczenie czterech lat studiów, obowiązane są złożyć wszystkie egzaminy, wymagane dla uzyskania dyplomu lekarza dentysty, w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r.

§ 2. Osoby wymienione w § 1, które nie złożą w terminie wszystkich egzaminów, tracą prawo do uzyskania dyplomu.

§ 3. Minister Zdrowia może w indywidualnych, uzasadnionych przypadkach ustalić termin złożenia wszystkich egzaminów późniejszy niż określony w § 1; w tych przypadkach Minister Zdrowia może zobowiązać zainteresowanego do powtórnego złożenia niektórych egzaminów dotychczas już złożonych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

158

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 8 marca 1951 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o konserwowaniu artykułów żywności.

Na podstawie art. 8 pkt a) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1931 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o konserwowaniu

„ 6) estry etylowy i propylowy kwasu paraoksybenzoesowego

„ „ „ „ „
„ „ „ „ „
„ „ „ „ „

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

artykułów żywności (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 68, poz. 559, z 1932 r. Nr 36, poz. 373, z 1934 r. Nr 61, poz. 521, z 1939 r. Nr 63, poz. 422 i z 1949 r. Nr 40, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 pkt 2 po wyrazach „kwas benzoowy i jego sole“ dodaje się:

„oraz estry etylowy i propylowy kwasu paraoksybenzoesowego“;

2) w § 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

przetwory owocowe i	
warzywne	0,1 g na 100 g produktu
margaryna	0,1 g na 100 g produktu
konserwy rybne	0,1 g na 100 g produktu
żelatyna do wyrobu	
sztucznych jelit	0,2 g na 100 g produktu“.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20.